

budgetter. Sygehusenes opgave er at sikre pleje og helbredelse.

Det er vildledende, når nogle amtspolitikere leder diskussionen hen på amternes skrantende økonomi, for økonomiaftalen sidste år gav faktisk flere penge til sygehusene og ikke færre. Men selvfølgelig glæder vi os over i Dansk Folkeparti, at det snart bliver slut med amtskommunerne, for det må vi forvente bliver det resultat, der kommer ud af arbejdet.

Ikke mindst af hensyn til sundhedssektoren er det nødvendigt at nytænke. Vi er jo bare 5 millioner danskere, vi er et lille land. Der bor nogenlunde det samme antal mennesker i den engelske by Birmingham, og 16 sygehusvæsenere faktisk 15 for mange. Det bør naturligvis være en national opgave at drive sygehuspolitik. Ansvar skal ligge ét sted, nemlig hos regering og Folketing og ikke alle mulige steder.

Kl. 13.45

I den senere tid har man også været vidne til, at partierne kappes om at skabe usikkerhed og forvirring om den danske velfærdsmodel og ikke mindst om pensionisters vilkår. Den ene dag kræver De Radikale efterlønnen afskaffet, den næste dag vil regeringen belønne dem, der arbejder efter det fyldte 65. år, den tredje dag er der et krav om, at pensionisterne selv skal betale for en del af de sociale ydelser, og den fjerde dag indrømmer regeringen, at der kan komme pres på de sociale ydelser efter Østudvidelsen af EU.

Lad det være sagt meget direkte: Dansk Folkeparti ser det som sin vigtigste opgave at værne om velfærdssystemet, og vi vil ikke være med til at nedbryde det. For os gælder det derfor om at finde veje til at bevare det og ikke som andre partier finde veje til at afvikle det.

Med udvidelsen af EU med 10 nye medlemslande bliver det danske velfærdssystem udsat for en meget, meget hård prøve. Regeringen har efter måneders pres fra Dansk Folkeparti indrømmet, at der kan komme pres på velfærdsydelserne, men vi ønsker altså ikke velfærdssystemet undermineret på grund af udvidelsen mod Øst og kræver – det har vi diskuteret mange gange, og det kan vi blive ved med – en 7-årig overgangsordning i forbindelse med Østudvidelsen.

Den irakiske befrielseskrig viste, at EU ikke kan føre udenrigs- eller sikkerhedspolitik og aldrig nogen sinde skal have chancen for det, men at Danmark skal være lykkelig over at være en del af NATO og på den frie alliances side med USA og England, når international terror skal

bekæmpes effektivt. Dansk Folkeparti er enig i det, jeg formoder stadig er regeringens linje: at Danmark skal fortsætte det tætte samarbejde med englænderne og amerikanerne. Det glæder mig i øvrigt at erfare, at de nye EU-lande faktisk i høj grad støtter denne frie, vestlige alliance.

Men ellers er det langtfra alle tendenser i EU, vi er specielt glade for i Dansk Folkeparti. I øjeblikket er et EU-konvent ved at lægge sidste hånd på et udkast til en egentlig traktat – en traktat, som formentlig vil indføre en præsident i stedet for en formand, og som uundgåeligt vil betyde større EU-dominans, mere centralisme, mindre demokrati og mere magt til de store lande på bekostning af de små, alt sammen baseret på abstrakte ideer som lighedsideologi. Men Dansk Folkeparti vil byde denne udvikling trods. EU skal forblive det, som det oprindelig var tænkt som fra danskernes side, nemlig et økonomisk samarbejde mellem suveræne nationalstater. Derfor afviser vi en kommende traktat, og vi afviser ligeledes, at der rokkes ved de danske forbehold.

Størsteparten af det lovgivende arbejde i denne samling er blevet til i samarbejde med Dansk Folkeparti, og sådan ønsker vi naturligvis også at det skal være fremover. Men jeg vil godt understrege, at vi samarbejder gerne med alle partier – det er ærligt ment – og vi ser meget gerne, at lovforslag bliver gennemført med et så bredt flertal som muligt, men naturligvis ikke for enhver pris. Jeg synes ikke, man skal fire på principperne, bare fordi man skal have andre partier med, men man skal selvfølgelig være imødekommende over for, at andre partier gerne vil være med, vil gå på kompromis med egne ideer og gerne vil være en del af helheden.

Også i det kommende folketingsår vil Dansk Folkeparti fortsætte den konstruktive linje og være åben over for et samarbejde med alle Folketingets partier. Vi ser derfor med glæde frem til de udfordringer, som den kommende folketingssamling byder på efter Folketingets mødefri periode.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu har fru Pia Kjærsgaard fået regeringspartierne med på et forslag til vedtagelse, der er så høj-